

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1281/2016
23.11.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Б., због кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности адв. С.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 12 К бр. 473/15 од 15.04.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 777/16 од 18.08.2016. године, у седници већа одржаној дана 23.11.2016. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Д.Б., адв. С.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 12 К бр. 473/15 од 15.04.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 777/16 од 18.08.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 12 К бр. 473/15 од 15.04.2016. године окривљени Д.Б. оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 2. у вези става 1. КЗ, а окривљени С.Д. због кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ и осуђени и то сваки понаособ на казне затвора у трајању од по шест месеци које ће се извршити тако што окривљени не смеју напуштати просторије у којима станују осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење ванзаводских санкција и мера без примене мере електронског надзора у које казне им је урачунато и време проведено у притвору и то окривљеном С.Д. од 25.04.1998. године до 27.04.1998. године, а окривљеном Д.Б. од 24.04.1998. године до 10.06.1998. године. Истом пресудом окривљенима су изречене и новчане казне у износима од по 50.000,00 динара, које су дужни да плате у корист буџетских средстава суда у року од једне године од дана правноснажности пресуде, а ако окривљени не плате изречене новчане казне у наведеном року одлучено је да се

исте замене казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени су делимично ослобођени од дужности да накнаде трошкове кривичног поступка, који се односе на трошкове браниоца по службеној дужности и вештачење, док су сваки понаособ обавезани да плате судски паушал у износима од по 5.000,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 223. став 5. КЗ од окривљених је одузет лажни новац и то 2.380 новчаница мађарских форинти у апоенима од по 5.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 777/16 од 18.08.2016. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених и жалба окривљеног С.Д. лично, а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 12 К бр. 473/15 од 15.04.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 777/16 од 18.08.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног Д.Б., адв. С.Д., због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и преиначи побијане пресуде тако што ће у односу на окривљеног Д.Б. донети ослобађајућу пресуду због апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Д.Б., адв. С.Д., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а ставом 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају – окривљеног Д.Б., имајући увиду одредбу члана 74. тачка 2) ЗКП „ако се

поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна – од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Доношењем пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 777/16 од 18.08.2016. године, правноснажно је окончан кривични поступак против окривљеног Д.Б., па је из тих разлога престао да егзистира законски разлог из члана 74. тачка 2) ЗКП за одређивање браниоца по службеној дужности.

Захтев за заштиту законитости поднео је бранилац који је окривљеног Д.Б. бранио по службеној дужности до правноснажног окончања кривичног поступка, па овај бранилац, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, због чега је његов захтев у смислу наведених законских одредби, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.